

մանակ: Ընդօրինակած է նաև Մեկն. Յայտնութեանը Ն. Լամբրոնացիին (ՄՁ. Թ. 209):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԵՒՆԻՏԻՆԵԱՅԱՆ. ԵՒԴՈՎԻԱՅԻ.— Մբ. Ծ. 1811 ին. Ձս. 1838 ին. Կնիքը 1838 ին. Կարողիկոս մականուանեալ. կը միաբանակցի 1846 ին. ժամատաց 1849 ին. դարպասնի նոյն տարին. 1820 ին ընդօրինակած է Բարոզգիտք մը, Կիրակոս պտրք.ի համար, Կարինի մէջ:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԵՒԴՈՎԻԱՅԻ.— Մբ. Նւ. Կարնոյ, Ամասիոյ և Եւզոկիոյ. ՏՅ. 1813 ին. Աս. Դամասկոսի, ուր կը վախճանի 1829 ին քանի մը ամիս մնալէ վերջ: Ս. Յակոբի վանքին տուած է իր ընդօրինակած Մեկն. Մարգարեութեան Եղեկիեղի ձեռագիրը (ՄՁ. Թ. 152):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՎՐԴ. ԵՐՁՆԿԱՅԻ կամ ԾՈՐԾՈՐԵՑԻ (Պլուզ).— (1250—1326). ուխտաւորութեամբ կ'այցելէ Ս. Յակոբի վանքը 1281 ին և ապա կը մեկնի Կիլիկիա. յետոյ Վրաստան, Արտազ և Անի: Կիլիկիա գտնուած միջոցին կ'այցելէ Յակոբ կթղ.ին և Քերականութեան դաս կուտայ անոր աշակերտներուն (Դարասնաղցի, էջ 305): Կը վախճանի Հաղբատի վանքին մէջ: Մահարձանին նորոգութիւնը կատարուած է 1824 ին Եփրեմ կթղ.ի ձեռքով. և կը գրուի հետեւեալ տապանագիրը.

«Արձան մահու՝ Երզնկացւոյ,

Յովհաննէսի Ծործորեցւոյ.

Սա ժիր մշակ՝ եկեղեցւոյ.

Սուրբ վարդապետ Ազգին մերոյ.

Արդ մականուամբ Պլուզ կոչի

Աստ ի Հաղբատ ի կենաց զրաւի,

Իսկ ի գալ աստ Տեառն Եփրեմի

Հայոց մեծի հայրապետի,

Վասն հոգւոյն՝ յիշատակի

Կանգնէ գտապանս՝ յայսմ ամի:

Թիւ մահուան 1326, թիւ նորոգման տապանաքարին 1824»:

Իր երկասիրութիւններն են. Մեկնութիւն Քերականութեան Հեթում Բ.ի համար. որուն մէկ համառօտութիւնն ալ զրած է. Ներսէս Շնորհալիի Մասքիի Մեկնութեան շարունակութիւնը: Երզնկացին իր ձեռութեան մէջ լատիներէն սորվելով՝ հայերէնի